



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica**

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi  
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum  
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina  
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam  
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui  
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum  
dierum Quadragesimæ

**Druzbicki, Kaspar**

**Ingolstadii, 1732**

**VD18 90066405**

96. Considerando Passionem Domini, scrutari multa & varia mysteria &  
arcana, per eam nobis à Christo revelata.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45427**

G: ~~III~~  
 hic  
 opere  
 JOMI  
 NE  
 SE

- |                      |                                    |
|----------------------|------------------------------------|
| 34. Consolatio mea.  | Consolatio mea, con-<br>solare me. |
| 35. Sollicitudo mea. | Sollicitudo mea, vulnere<br>me.    |
| 36. Portio mea.      | Portio mea, quieta me.             |
| 37. Requies mea.     | Requies mea, inebria<br>me.        |
| 38. Beatitudo mea.   | Beatitudo mea, beati-<br>ca me.    |

Hæc Saluthius.

MODUS XCVI.

**N**onagesimus sextus meditandi Passionem  
 Domini Modus esse potest: scrutando &  
 investigando simulque admirando & contem-  
 plando arcana fidei nostræ Christianæ, tanquam  
 à Christo Domino nostro per Incarnationem,  
 vitam, & Passionem, atque Mortem mirabiliter  
 referata, atque manifestata: ita ut quæ ante  
 Christi Domini adventum fuere valde occulta,  
 & miris modis involuta, atque inumbata; hæc  
 omnia sint per Christum in luce posita, & ad no-  
 titiam omnium fidelium, etiam alioqui rudium,  
 & simplicium deducta: in tantum, ut unus al-  
 quis Christi fidelium, majorem notitiam lucem-  
 que habeat in rebus & mysteriis fidei, quam ante  
 Christum habuerint illi, qui erant Magistri in  
 Israel: quod à Domino Nicodemus audivit, qui  
 ad eum venerat nocte, & quod patuit citò post  
 Domini ascensionem, cum unus Stephanus  
 Levita adolescens prævaluit Spiritu, & sapien-  
 tiâ, mysteriorumque divinorum cognitione  
 omnibus Doctoribus, Judaicarum Synagogarum

Joan. 3. 10.  
 Act. 6. 9.

rum: de quo in Actis Apostolicis testimonium est luculentum.

Manifestationis hujus per Dominum nostrum factæ, plurima & expressa valde habemus in sacris literis testimonia. Hujusmodi est illud, quo apud Isaiam Dominus noster dicitur *habere clavem Domus David super humerum suum, qui aperiet, & non erit qui claudat & claudet & non erit qui aperiat.* quod idem testimonium de se Dominus repetit ipsemet in Apocalypsi. Deinde non aliud sibi vult sæpius repetitus à scriptura Liber intus, & foris scriptus, tam apud Isaiam, quam apud Ezechielem, præcipuè autem in Apocalypsi, ubi describitur *Liber in dextera sedentis super thronum scriptus intus, & foris, signatus sigillis septem, & nemo poterat neque in celo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, donec Agnus qui stabat tanquam occisus venit, & accepit de dextera sedentis in throno librum, quem & aperuit.* Ubi manifestum est, Librum hunc esse Christum Dominum, seu VERBUM Incarnatum, cujus Incarnationis mysterium septem sigillis signatum esse ideo dicitur; quia nimirum tantis tamque sublimibus, & omnem creatum intellectum transcendentibus involucris, difficultatibus, arcanis, atque planè tenebrosis latibulis, ut ad ejus apertionem, hoc est ad ejus cognitionem, & revelationem, nemo ex pure creatis intellectibus, in celo, in terra subtus terram, suffecerit: donec Agnus (qui est idem ipse, qui est liber signatus) tanquam occisus, & revera occisus, atque oblatas, aperuit librum, & solvit signacula ejus; evoluit scilicet mysteria, & arcana, & involucria omnia ejus: juxta illud.

Tt 2

Uni-

Isa. 21. 22.

Apoc. 2. 7.

Isa. 8. 1.

Ezech. 2. 9.

Apoc. 5. 1.

DRUG

KI

ascet

lis III

V

8

Joan. 1. 18. Unigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse  
 ravit.

Unde idem Dominus noster frequenter se  
 vocavit. Lucem mundi. Ostium ovium, per quod  
 si quis introierit, salvabitur, & ingredietur &  
 egredietur, & pascua inveniet. Idcirco etiam ho-  
 tatus est Judæos. Scrutamini scripturas, quia vos  
 putatis in illis vitam æternam habere, & illa sunt  
 quæ testimonium perhibent de me, & non vultis ve-  
 nire ad me, ut vitam habeatis, & adjecit dicere  
 iisdem. Nolite putare quod ego accusatus sum vos  
 apud Patrem; est qui accusat vos Moyses, in quo vos  
 speratis, de me enim ille scripsit.

Sed nihil potest apertius dici de hac mylle-  
 riorum Divinorum, arcanorumque, per Chri-  
 stum Dominum manifestatione, quam ipsa ver-  
 ba Domini, sæpius hanc in se, & à se factam in-  
 dicantia. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc  
 quod scriptum est, oportet impleri in me (& cum  
 iniquis deputatus est) Etenim ea quæ sunt de me,  
 finem habent. tum quia implentur, tum quia ma-  
 nifestantur. Idem planè asserit illa Dominica ad  
 discipulos in Castellum Emmaus euntes adhor-  
 tatio simul & attestatio. O stulti & tardi corde ad  
 credendum in omnibus, quæ locuti sunt Prophetæ.  
 Nonne hæc oportuit pati Christum & ita intrare in  
 gloriam suam? Et incipiens à Moysè, & omnibus  
 Prophetis, interpretabatur illis, in omnibus scriptu-  
 ris, quæ de ipso erant. Ad idem facit illa etiam  
 Domini nostri congratulatio discipulis facta.  
 Beati oculi qui vident, quæ vos videtis; & aures  
 quæ audiunt, quæ vos auditis. Amen quippe dixi  
 vobis, quod multi Prophetæ, & Reges, & Justi cu-  
 piverunt videre, quæ vos videtis, & non viderunt.

G: ~~...~~  
 hic  
 opere  
 Tom  
 Ne  
 52

qua vos auditis audire, & non audierunt. Et alio loco, licet breviter. Jam non dicam vos servos, sed amicos; quia servus nescit, quid faciat Dominus ejus. Vos autem dixi amicos, quia omnia quaecunque audivi à Patre meo, nota feci vobis.

Sed de his fatis, Restat videre, & ad meditando proponere, quomodo, & quamnam Divinæ circa salutem nostram Providentiæ arcana, & mysteria, per Incarnationem, vitam, Passionem, Mortemque Christi Domini referata, & in lucem cognitionis fidei producta sunt.

Liber autem rem hanc explicare sub typo libri septem Sigillis primùm quidem signati, deinde per Agnum aperti. Ac imprimis adduco & assigno septem sigilla à Divo Bernardo assignata, quibus noster Liber, nempe Christus, fuit obfignatus; verba Sancti sunt.

Septem quædam arbitror inveniri, quibus maximè celabatur in carne Præsentia Majestatis, ut non posset aperiri Liber, & sapientia quæ latebat agnosci. Sunt autem quæ occurrunt inrerim. *Matris Desponsatio*, quâ partus Virginis, & conceptionis puritas, velabatur; ita ut hominis fabri filius, fabricator hominis putaretur. *Infirmas etiam Corporis*: quâ nimirum plorans, vagiens, lactens, dormiens, & cæteris subjacens necessitatibus Carnis; latebat inter hæc virtus Divinitatis. Sic & *Circumcisionis* signum suscipiens, peccati remedium, ægritudinis medicinam, qui morbum omnem tollere venerat, & peccatum. Et item *In Ægyptum fugiens*. à facie Herodis Reguli, nec Dei filius agnosci poterat, neque Rex cæli. Quid *Trina illa tentatio inimici*, in deserto, in pinnaculo, supra montem? si filius Dei es

Tt 3

Driz  
xi  
ascet  
lis III  
V  
8

I.  
II.  
III.  
IV.  
V.

(inquit) die ut lapides isti panes fiant. Et item. Mitte te deorsum. Neutrum Christus fecit. ut signaretur liber, & falleretur astutus. Denique eo usque seductus est, ut haberet jam pro constanti, hominem esse purum, & in tantam vesaniam superbia cæca proruperat ut non diceret ultra, si Filius Dei es, sed omnia tibi dabo, si proci dens adoraveris me? Sextum est. *Signaculum Crucis*. Ubi pependit inter latrones, & cum iniquis deputatus est Dominus Majestatis. *Claudit & Sepultura* hunc librum: nec ullum omnino signaculum sic obstruxit, sic occultavit magnum Pietatis Sacramentum.

Possunt autem alio quodam modo, alia quoque septem Sigilla hujus Divini Libri recenseri. v. g. 1. Sigillum, Figuræ fuerunt. 2. Prædictiones seu Prophetiæ. 3. Sacrificia. 4. Ritus ac Cere monia. 5. Sacramenta. 6. Parabola. 7. Opera, effectusque varii, quibus omnibus, & velabatur occultabaturque venturus Christus, & sigillabatur Liber Divinus, atque Mysticus: in Adventu autem, imò Adventu ipso, gestisque Christi, omnia referata sunt, cum tanta claritate, atque plenitudine, ut (quemadmodum supra dixi) hodie minimus fidelium Christi peritior sit in his enucleandis & enarrandis, quam ante Christi Adventum integra Synagoga Judaica. Quis enim nunc filiorum Ecclesiæ Christi ignorat: quid sibi voluerit Isaac in Monte Moria oblatio, in Ariete cornibus inter vepreta hærente consummata? Quid omnium Gentium benedictio in semine Abrahæ? Quid Melchisedech, Rex & Sacerdos, sacrificium Panis & Vini offerens? Quid Agnus Paschalis, cujus sanguis postibus illitus salvavit primo

S: ~~III~~  
Bic  
oper  
JOM  
NE  
52

VI.

VII.

primogenitos Israelis? Quid transitus Maris rubri ex Ægypto, in quo Ægyptii periti, Hebræi salvati? Quod totum tabernaculum? quid manna de cœlo? quid aqua de petra? quid serpens æneus in ligno suspensus? omnes ad eum respicientes, à serpentum veneno sanans? Quid maledictionis hircus, peccatis populi onustus foras in desertum expulsus? Quid Davidis cum Golia Philistæo duellum? Quid Salomon & Templum ejus?

Cui Fidelium hodie non in manifesto est Virgo Concipiens & Pariens Filium? cui nomen Emmanuel? Quis nescit, quis ille Parvulus sit natus & datus nobis, cujus imperium super humerum ejus, & vocatur Admirabilis, Consiliarius, Deus, Princeps Pacis, Pater futuri sæculi? Quis ignorat Novum quod fecit Dominus super terram, quæ nimirum illa sit fæmina, quæ circumdedit virum? Cui ignota est interpretatio, Mandentis nunc Aræ, nunc Velleris Gedeonici? Quis nescit quis sit Mons Domûs Domini elevatus in vertice montium? quæ sit Porta Orientalis clausa omnibus, soli pervia Principi? quæ sit virga Aaron, quæ absque radice floruit, fronduit, & fructum protulit? Quis sit Rubus ardens incombustus?

Quis nescit quæ sit stella orta ex Jacob. Qui sint Reges Tharsis & Insulæ munera offerentes, Aurum, & Thus deferentes? Quis sit Dux ex Bethleem egressus, qui regat Populum Israel? Quis sit ille vir dolorum, & sciens infirmitatem, quasi leprosus, & percussus à Deo, achumiliatus? Quis sit ille quasi Ovis ad occisionem ductus, & quasi Agnus coram tondente se mutus, cujus iudicium in humilitate sublatum est? Quis sit ille justus cir-

T t 4 cum-

5112

ki

28001

elis III

V

8

cum ventus tanquam inutilis, & operibus impiorum contrarius, impropere eis peccata legis, qui filium Dei se nominavit, gravis iniquis ad videndum, turpissimam mortem condemnatus? Quid sit illud sacrificium vespertinum? quod Thymiam ex minutissimis pulveribus specierum pretiosissimarum confectum & incensum? Quid quinque Civitates refugii? Quid reditus homicidarum & maleficorum ad Patriam post mortem summi Sacerdotis? Quid ostium in Arca Noë iaculatum? Quid Eva de Costa dormientis Adæ edificata? Quid Noë ebrius & dormiens ac nudatus, à filio nequam irrisus & illusus?

Quis nescit Fidelium, quis sit ille Mors mortis, & morsus inferni? Quis sit ille qui in fortitudine sua descendit in profundum lacu, in quo non erat aqua, & populum, qui inibi sedebat in tenebris, luce magna perfudit, & in libertatem beatitudinis æternæ produxit? Quis nescit quis ille Catulus Leonis dormiens, & à nemine præterquam à se ipso suscitatus est? Quis Samson mediâ nocte de somno consurgens, & portas Philistinorum cum postibus effringens, & exportans? Quis nescit quæ sit illa Gloria, & quod Psalterium, atque Cythara exurgens diluculo?

Denique (ut finem recensendi faciamus) quis ignorat fidelium Christi hodie, viam Aquilæ in cælo? Itemque Auxiliatorem Populi, Ascensorem Cæli? Itemque illum Ascendentem in altum, & Captivam Captivitatem ducentem? Itemque illum Regem Gloriæ, ac Dominum virtutum, fortem ac potentem in prælio, cui jubentur aperiri portæ Justitiæ, & elevari portæ æternales? Itemque illum, cui datæ sunt Gentes in hereditatem

g: ~~III~~  
 hic  
 opere  
 TOM  
 N  
 5



reditatem, & termini terræ in possessionem, & reget eas in virga ferrea. Item illum Dominum, cujus dies magnus juxta est, & velox nimis? vox diei ejus amara, tribulabitur ibi fortis, dies iræ, dies illa, dies tribulationis, & angustia. Qui & congregabit omnes gentes, & deducet eas in vallem Josaphat, & disceptabit cum eis ibi.

Ecce ista sunt sive Sigilla, sive arcana fidei salutisque nostræ, sive Divinæ circa salutem nostram Providentiæ opera, quæ per Incarnationem, Vitam, Passionem, Mortem, Resurrectionem, Ascensionem Domini nostri JESU Christi universa patuerunt, Liberque ille, tantis, totque clausus signaculis, tantis, totque obseptus involucris, apertus est, ita ut merito velum Templi in morte Domini scissum fuerit à summo usque deorsum; tanquam significans, omnia jam Arcana veteris Synagogæ, per Christi mortem patuisse, nec jam oppandi iis velum ultra oportere.

Enimverò præter Arcana scripturarum, præterque mysteria Divinorum circa nostram salutem decretorum & operum: patuerunt adhuc, per ejusdem Domini nostri vitam, Passionemque, alia quædam Sigilla altissimarum, & ab omnibus retrò ante Christum sæculis, nec auditarum, nec visarum, sed neque cogitarum virtutum, atque Perfectionum, quæ merito propter sui excellentiam sub imitatemque quasi sub signaculo ante Christum fuerunt, in vita autem & Passione Christi luculentissimè patuerunt; neque patuerunt tantum, sed etiam operabiles imitabilesque factæ sunt, omnibus volentibus, quarum admirandam, tum celsitudinem, tum arcanitatem, tum etiam honestatem, Dominus ostendere, & exprimere

T t s

volens

51. 12.  
 Ki  
 ascel  
 115 III  
 V  
 8

Volens eas Beatitudines vocavit, & non precepta sed consilia esse voluit.

Quis quæso ante Christum evulgavit. *Beati Pauperes Spiritu, quoniam ipsorum est Regnum Cælorum. Et. Si vis perfectus esse: vade, vende omnia que habes, & da Pauperibus, & veni sequere me, & habebis thesaurum in celo. Et. Vos qui reliquistis omnia & secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius Hominis in sede majestatis sue, sedebitis & vos super sedes judicantes duodecim tribus Israel. Et: Omnis qui reliquerit domum vel fratres, aut sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut Uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, Centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit? Quis ante Christum enuntiavit? Nisi eff. iamini sicut parvuli, non intrabitis in Regnum cælorum. Et. Discite à me, quia mitis sum & humilis corde? Quis ante Christum in abnegatione suâ, in abiectione honorum, in novissimi loci confessusque ambitione, in eâ nuditate, & paupertate, ut nec locum capiti reclinando reliquum habeas, beatitudinem esse ostendit? Absconsa hæc fuere à sapientibus & prudentibus: revelata autem parvulis, revelata autem per vitam, & Passionem, Exemplaque ac Mores JESU Christi: revelata autem cum adedò efficaci suavitate, suavique efficacitate, ut mox imitatores exsecutoresque haberent.*

Quis ante Christum Mansuetudini nescire lædi, & irasci, & ulcisci, inesse beatitudinem, & terræ possessionem revelavit, aut sensit? Cum sensu vulgari, Mansuetudo vel maxime injuriis, rapinis, deprædationibus, & vexationibus exposita sit, ignaviaque ac stupor reputetur? Atqui, alius est Christi sensus, alia Doctrina, alia exem-  
pla

g: ~~II~~  
Bic  
oper:  
JOM  
N  
5

pla. Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, benedicite maledicentibus vobis: & orate pro calumniantibus vos. Et qui te percutit in maxillam, prebe ei & alteram. Et ab eo qui auferit tibi vestimentum, etiam tunicam noli prohibere. Omni autem petenti te tribue, & qui auferit quae tua sunt, ne repetas.

Quid apud Homines jucundius risu, lætitiis, & lautius, atque consolationibus, & opulentiâ, ac prosperitate? quid contra miserabilius luctu, ploratu, gemitibus, & fletu? At Christus verbo & opere suo contrarium revelavit. *Vae vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram. Vae vobis qui saturati estis, qui esurietis. Vae vobis qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis.* E contrario autem. *Beati qui nunc fletis, quia ridebitis. Beati qui lugent, quia ipsi consolabuntur.* Christum risisse, nunquam legimus: flevisse sapius: adeò, ut ipsam Passionem suam, Oratione, lachrymis, & clamore valido conclusisse, testetur Apostolus.

In siti & fame Justitiæ, beatitudinem sitam, Christi sensus & doctrina est. Doctrina autem non minus verbo, quàm opere, non minus sermone, quàm Passione propter Justitiam sancita & tradita. Hæc est illa sitis Christi in Cruce, cui & immortalis est. Hæc illa est fames, cui non nisi ab impletione voluntatis paternæ, levamen satietatis fecit. Ergo Beati qui esuriunt & sitiunt Justitiam Dei: qui eligunt perdere vitam, ne perdant obedientiam. Quibus cibus & potus, & omnis sustentatio atque substantia est obedire Deo, ejusque mandata servare, & in ejus dilectione manere. Quibus gaudium & epulatio

51. 12.  
 Ki  
 28. 11.  
 115 III  
 V  
 8

latio lauta est saginare Animas suas Divinâ voluntate, bonâ, & beneplacente, & etiam perfecta: exuendo & exinaniendo proprias voluntates, perdendo animas suas, propter Deum, ut vitam æternam inveniant & custodiant illas. *Vere Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini.* Iustitia siquidem & Dei voluntas cibus est, non tantum tunc quando impletur, verum etiam quando esuritur: aded ut ipsa esuries ejus, sit cibatio ejus, sit saginatio ejus: cui nihilominus offertur & exhibetur Beatitudo æterna, tanquam expletio ejus.

Misericordiam super proximos quoscunque, Beatitudinem esse, certissimamque ad misericordiæ consecutionem methodum, nemo unquam plenius Christo declaravit, ac reseravit, tam verbo, quam opere, atque Passione, & Morte; ad quam una solaque Charitatis suæ Misericordia super nos, Christum perduxit. Vult Dominus misericordiam nostram extendi, tam ad corporales, quam ad spirituales proximorum necessitates, vult extendi eandem non tantum ad notos, & amicos nostros, verum etiam ad ignotos, etiam ad eos, qui non habent retribuere nobis; alioqui misericordia nostra gentilem non superabit. Vult quoque extendi nostram misericordiam Dominus etiam ad inimicos, ad malefacientes nobis, ad ingratos, ad maledicentes, ad convitiantes, ad malum pro bono reddentes: ut maledicentibus benedicamus, convitiantes honoremus, malefacientibus beneficiamus, detractores laudemus, inimicos & ofores amemus, injurantibus bonum pro malo reddamus, & malum in bono vincamus. Vult  
Domi-

G: ~~II~~  
Bic  
oper:  
JOM  
N  
5

Dominus misericordiam nostram extendi usque ad ipsummet Dominum: ita nimirum eam exhibendo quibuslibet proximis, quasi illi non essent illi, sed in eis esset Christus, sed quasi quilibet eorum esset ipse Christus. Denique extendit extendique vult Dominus misericordiam nostram usque ad æmulationem, tum misericordiam, tum perfectionis, tum naturæ, seu Filiationis Divinæ. Omnem enim misericordiam nostram esse vult, ut (inqui.) *sitis Filii Patris vestri, qui in calis est, qui solem suum facit oriri super bonos & malos, & pluit super justos & injustos, & benignus est super ingratos & malos. Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est. Estote perfecti, sicut & Pater vester celestis perfectus est.* Quis autem ignorat talem per omnia fuisse misericordiam Christi ipsius, imò & multò majorem, atque altiolem: qui solem & imbrem salutis redemptionisque suæ profudit super nos, *per hoc commendans charitatem suam in nobis, quoniam cum adhuc peccatores & inimici essemus, imò & cum deinceps futuri essemus, pro nobis mortuus est.*

Cordis munditiem beatitudinem esse referavit Christus, & visionem divinam promisit. Quam perfectionem etsi non ignotam habuit antiquitas: Orabat enim David Deum, *Cor mundum crea in me:* eam tamen cordis munditiem, quam Christus verbo & exemplo docuit ac ostendit: nec per somnium (ut ajunt) quis cogitavit unquam veterum. Mundities enim cordis à Christo laudata, adeò esse excelsa & superheroica debet, (adjuta præsertim religione voti) ut non tantum excludat à corde omnia opera, verba,

51. 112.

Ki

28. 112.

115 III

V

8

verba, cogitationes, imaginationes, sensuumque externorum omnes illecebras, quovis modo etiam alioqui licito, nitorem oblaedentes puritatis, & nidorem adflantes integritati: verum etiam Corpus ipsum ita castificet in obsequium cordis, ut in carne non secundum carnem militetur, ut instar caelestium incolarum, neque nubant, neque nubantur, sed sint sicut Angeli Dei, casti corpore & spiritu, mundi carne & mente, munditie, non ita quidem sicut Angeli felice, sed quam Angeli fortiore. tali munditie, quae non tantum pro futura in caelis, at etiam pro praesenti in terris vita, oculos ad videndum Deum purificet, nomenque melius a filiis & filiabus conferat, demum merito incorruptionis Deo simillimum reddat. Deo inquam, non tantum Virgini ex Virgine Incarnato, sed etiam Deo Trinitati, quoniam Prima Virgo Trinitas est.

Jam verò quid in Pacis amore, studio, custodia, & institutione sublimitates lateat, nemo nunquam cognovit satis ante Christum. Primus omnium Christus beatos pacificos dixit, primus Filios Dei, dignos tanto Patre pronuntiavit: primus etiam Pacificatoris munus in suos humeros, tanto utique muneri solos pares assumpsit, & perfecit. Quis enim hominum aut Angelorum idoneus fuit ad reconciliandum DEUM mundo, & ad pacificandum dissidium mundi, à Deo? Ecce autem Princeps Pacis, & Salomon Pacificus Christus pro nobis omnibus mortuus est, & ipse est Pax nostra: qui fecit utraque unum, & medium parietem maceriae (irae Dei, & offensae mundi) Solvens inimicitias in carne sua, ut duos condidit in semetipso in unum hominem faciens pacem,

G: ~~II~~  
 hic  
 opere  
 TOM  
 NE  
 5

cem, & reconciliet ambos in uno corpore, DEO per Crucem: interficiens inimicitias in semetipso. Unde etiam preparavit nobis Evangelium pacis, instituens unum Pastorem se, unumque ovile nos, oves suas; unum caput se, nos verò unum corpus, & membra in uno corpore: edicens nobis: quia in hoc cognoscent omnes, quòd discipuli ejus sumus, si dilectionem ad invicem habuerimus. Atque hoc munus, imò hanc beatitudinem pacificationis, non tantum commendavit, sed etiam imposuit nobis, cum omni humilitate, & mansuetudine, & patientia supportemus invicem, in charitate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis, ut omnes unum simus, sicut Pater in Christo, & Christus in Patre; ut & nos in nobis unum simus. Nostra ego pacificatio, nostra pacificationis beatitudo, nostra DEI Filiatio, in hoc sita est, ut ante omnia quidem, pacem dilectionis & subjectionis habeamus & servemus cum Deo; deinde pacem & unionem charitatis custodiamus cum omni proximo. Hoc enim mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum: adhuc autem & proximos nostros omnes, quod in nobis est, laboremus habere pacem cum Deo, tanquam ipso exhortante per nos, Reconciliamini Deo. Insuperque ut studio nostro, ipsi quoque proximi nostri, inter sese propter Deum pacem habeant in nomine Domini, charitatem & humilitatem invicem insinuantes, alterque alterius onera portantes, & nemini quidquam debentes, nisi ut invicem diligant, & sic legem Christi adimpleant, quoniam qui diligit proximum legem implevit. Atque hæc est Pacificatorum regula: cujus regulæ summum

51.12.  
 xi  
 23.11.  
 115 III  
 V  
 8

mum exemplar Christus, cujus beatitudo, est illa, quia filii Dei erunt, & vocabuntur, & Christi fraternitatem fortientur.

Super omnia verò quæ Dominus nobis JESUS Christus, mysteria & enarravit, & evulgavit, illud est: *Beati qui persecutionem patiuntur propter Justitiam, quoniam ipsorum est Regnum celorum. Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me, gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa in caelis.* Admirabilitatem, altitudinem, abstractionem doctrinæ, virtutis, perfectionisque hujus exaggerare multis nihil attinet: satis sit dicere; Id genus sapientiæ, nunquam ulli in mentem venturum fuisse, nisi Unigenitus Dei, qui est in sinu Patris, illud enarrasset, enarrasset verò magis factis, quàm dictis, magis ipsa inauditarum omnis generis calamitatum stupendam perpeffione, quàm exaggeratam verborum affirmatione. Quam docendi methodo per exemplar Passionis suæ, tantum quidem profecit Dominus, Magisterque noster: ut exemplo ejus instructi, non dubitemus gloriari in tribulationibus, gaudere, atque etiam omne gaudium existimare, cum in varias tentationes, tribulationes, persecutiones inciderimus, ut majorem felicitatem reputemus crucem pro Christo, quàm vitam cum Christo. Ut major sit nobis fames patiendi, quàm beatè vivendi, ut doleamus in patièdo pro Christo æternitatem non esse, sicut gaudendo cum Christo scimus esse. Denique gloriatio nostra hæc est una, à qua absit omnis alia, gloriari in cruce Domini nostri, Christo crucifigi in cruce;

G: ~~II~~  
 hic  
 oper:  
 Tom  
 N  
 52



ita, ut ibi sit animarum nostrarum possessio. Nam in patientia vestra, (ait Dominus nobis) possidebitis animas vestras. Ibi quoque perfectio virtutis nostræ: Nam virtus in infirmitate perficitur. Ibi potestas & potentia nostra: nam cum infirmor, tunc potens sum. Usque aded Dominus JESUS omni genere bonorum atque beatitudinum adimplevit patientiam suam, hoc est, crucem suam: quàm ille pro nobis, gaudio sibi proposito: & confusione, quam furiosissima malitia, malitiosissimusque furor advenire, & inferre potuit, penitus contemptâ, sustinuit, & instar unius perjucundi calicis, populique gratiosi exhaustit.

Sunt adhuc complura ejusmodi arcanissima perfectionum & virtutum ornamenta, à Christo nobis patefacta atque resignata, in suæ vitæ Passionisque libro. Ut est Filiatio Dei, & cohereditatio cum ipso Christo. nam dedit nobis potestatem filios Dei fieri. Item ut simus heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi. Est etiam tale illud: quia ille est vitis, nos palmites, & sine eò nihil possumus facere. Tale quoque illud. Cum omnia feceritis, quæ præcepta sunt vobis, dicite servi inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus. Tale illud. Nolite gaudere in hoc quia demonia subjiciuntur vobis, sed in hoc gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in cælo. Tale illud. Nescitis cujus spiritus estis. filius enim hominis non venit animas perdere, sed salvare. Tale illud. Nolite timere eos, qui occidunt corpus, post hæc autem non habent quid faciant. Timete eum, qui postquam occiderit corpus, habet potestatem mittere animam in gehennam. Tale illud. Caro mea verè est cibus, &

V. P. Druzb. Op. VIII.

Uu

san-

51. 12.  
 Ki  
 ascel  
 115 III  
 V  
 8

*sanguis meus vere est potus: nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Tale est illud. Misericordiam volo & non Sacrificium. Tale est etiam illud. Si pes tuus aut manus tua, aut oculus tuus scandalizat te, abscinde, & erue illum, & projice ab te, bonum est tibi claudum, mancum, cecum intrare in vitam eternam, quam duos oculos, aut manus, aut pedes habentem mitti in gehennam. Tale illud. Contendite intrare per angustam portam, quam angusta est porta, & arcta est via, que ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt eam.*

*Tale est illud. Facilius est camelum ingredi per foramen acus, quam divitem intrare in regnum celorum. Tale illud quoque. Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, anime vero sue detrimentum patiat. Tale illud. Omnis qui fecerit voluntatem Patris mei, qui in celis est, ipse meus frater, & soror, & mater est.*

*Sed enim finienda est aliquando hac enumeratio admirandarum perfectionum Christianarum, quas nobis Christus, qua verbo, qua exemplo, in admirabili vite Passionisque luxu libro referavit, & stylo hominis scripta legendaque, operibus autem nostris, a nobis exprimenda, & exaranda proposuit.*

*Quia vero Dominus Jesus, profiteretur sepius, se veniendo in mundum, & vivendo in eo, manifestasse nomen Patris, hoc est Divinitatis ejus, & perfectionum arcana evulgasse, ac nota fecisse hominibus: unamque & solam ejus gloriam quaesivisse; tum etiam voluntatis ejus executione tanquam substantioso & vitali cibo vixisse; proderit etiam hunc catalogum Divinarum*

G: ~~II~~  
 hic  
 oper:  
 JOM  
 N  
 5

rum magnitudinum saltem perstringendo recensere.

Ergo ex libro vitæ Passionisque Jesu Christi scimus. 1. Quia Deus noster est Trinus & unus, Pater & Filius & Spiritus Sanctus, in cuius nomine, & baptisari atque renasci nos oportet ut salvi fiamus. Scimus 2. Quia Pater & Filius unum sunt, & omnia quæ habet Pater Filii sunt, & omnia quæ Filii sunt, Patris quoque sunt. Scimus 3. Quia sic Deus Pater dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret, ut mundus salvetur per ipsum. Scimus 4. Quia Pater omne iudicium dedit Filio: quia Filius hominis est. Scimus 5. Quia qui fecerit & servaverit sermones Domini Jesu: Pater cælestis diligit eum, & ad eum venient Pater, & Filius, simulque Spiritus Sanctus, & mansionem apud eum facient. Scimus 6. Providentiam Dei infinitam circa nos, adeo ut neque passeruli sint in oblivione coram ipso, ut etiam capilli capitis nostri numerati sint, apud Deum, omnesque gressus nostros, non tantum corporis, verum etiam animæ dinumeratos habeat. Scimus 7. Altiolem aliam Dei Providentiam (complectendo nomine Providentiæ, Sapientiam, Misericordiam, Veritatem, Justitiam, Charitatem, Liberalitatem, Suficientiam, & omnem penitus Bonitatem divinam) circa salutem nostram: quam tota Sanctissima Trinitas operata est, & usque modò operatur. Pater quidem Unigenitum Filium suum in mundum mittendo. Filius in mundum veniendo, & carnem nostram ex purissima Virgine sumendo, Spiritus Sanctus Incarnationem Verbi in Virgine, ex Virgine, & cum Virgine

Uu 2

gine

SP. 12:  
 Ki  
 2800  
 115 III  
 V  
 8

gine operando. Pater propter scelus populi sui  
 Filium tradendo, atque diris supplicis percus-  
 tiendo. Filius semetipsum, sponte ad perpes-  
 sionem omnis humanæ calamitatis, demumque  
 supplicii Crucis & mortis offerendo, sicque pro  
 salute nostra sese hostiam & holocaustum Patri  
 faciendo. Spiritus Sanctus ad salutem nostram  
 consummandam descendendo, in nobis tan-  
 quam in templis manendo, nosque sanctifican-  
 do, & sanctificationem hanc fovendo, augendo,  
 totumque Ecclesiæ Christi Corpus gubernando,  
 vivificando, consecrando, gratias omnibus fide-  
 libus, ad operandam salutem suam elargiendo.  
 Scimus 8. Ex Deo nos habere peccatorum rem-  
 missionem, quinimmo & eorundem aliis remit-  
 tendorum retinendorumque potestatem. Scimus  
 9. Habere nos præsentem nobiscum reali-  
 ter, etsi invisibiliter Dominum nostrum IESUM  
 Christum: dicente ipso. *Ecce ego vobiscum sum  
 omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.*  
 quæ mansio, non est tantum per gratiam san-  
 ctificantem, sed etiam per Sacramentalem præ-  
 sentiam in Eucharistiæ Sacramento, in quo Deus  
 noster non solum nobiscum, & inter nos, sed  
 etiam in nobis manet, dans nobis carnem suam  
 in cibum, & sanguinem in potum, quo alimur,  
 vegetemur, roboremur, saginemur in vitam  
 æternam, cuius pignus, una cum resurrectione  
 futura, & idem ipsum Sacramentum. Scimus  
 10. Habere nos sacrificium admirabile & ineffa-  
 bile, unà cum Sacerdotio ad illius oblationem  
 destinato, in quo offerimus ipsummet Unigeni-  
 tum Filium Dei: modo per omnia stupendo, in-  
 novantes & repræsentantes incruentè, cruentem  
 Christi

g: ~~2~~  
 hic  
 oper:  
 Tom  
 Ne  
 5:

Christi sacrificium, in cruce pro nobis ab ipso peractum. Quo Sacrificio unico quidem, sed omnia alia sacrificia evincente, & explente, placamus Deum, redimimus peccata, sanctificamus animas nostras, purgatorii pœnas sublevamus: totum humanum genus protegimus, Ecclesiam ditamus, & adjuvamus, Deum & sanctos omnes ejus, honoramus, lætificamusque.

Scimus 11. Christum Judicem venturum ad Judicium in consummatione sæculi, cum virtute & majestate magna & potestate: Judicaturum omnes vivos & mortuos, & dicturum his, qui à dextris ejus erunt justis. *Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.* illis verò qui à sinistris ejus erunt impiis: *Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus. Et ibunt hi in combustionem æternam, Justi autem ibunt in vitam æternam.* Scimus denique 12. Deum esse & fore beatificatorem nostrum, atque adeò beatitudinem ipsam æternam, cum quo regnabimus, & simul regnum ejus erimus: cujus regni non erit finis, in quo regno laudabimus, & amabimus, & superexaltabimus Deum nostrum in sæculorum sæcula, & ultra.

Atque hæc nobis, Unigenitus qui est in sinu Patris, qui Incarnatus & Passus est pro nobis, Sacramenta & arcana revelavit.

Parce, benigne Lector, quod hoc loco metas meas fortè excefferim, & calamo nonnihil indulferim: servire pietati tuæ indulgereque volui: quanquam si materiæ tractatæ ubertatem, dignitatemque dispexeris, justius forsitan copiam explicandi desiderabis, quam fastidies.

SPUR  
KI  
CIBELI  
LIS III  
V  
8